

Slutbetänkande Utvidgad avdragsrätt för sponsring m.m. (SOU 2026:5)

(dnr. Fi2026/00109)

Övergripande synpunkter

Srf konsulterna ställer sig positiva till att utvidga möjligheterna till avdrag för sponsringsutgifter även i de delar som företaget inte får någon direkt motprestation. Srf konsulterna anser att det är bra att inte använda begreppet sponsringsutgifter i förslaget utan använda utgifter för att förbättra eller upprätthålla verksamhetens anseende.

Däremot ser vi tillämpnings- och bevissvårigheter med den föreslagna regleringen, särskilt för mindre företag. Srf konsulterna föreslår i denna del att beviskravet för avdragsrätt för utgifter för att förbättra eller upprätthålla näringsverksamhetens anseende bör sänkas till att utgifterna har eller kan antas förbättra eller upprätthålla näringsverksamhetens anseende. Srf konsulterna lämnar därför följande synpunkter och utvecklar sin uppfattning nedan.

Möjligheten för mindre företag att få avdrag

Enligt utredningen ska först en bedömning göras om utgifterna är affärsmässigt motiverade eller inte. Detta är en grundförutsättning för om avdrag ska kunna göras i näringsverksamheten eller inte.

Srf konsulternas uppfattning är att frågan om avdragsrätt för utgifter för sponsring utan motprestation för mindre företag, egentligen fåmansföretag och enskilda näringsidkare, inte är tillräckligt belyst i utredningen. I dessa fall aktualiseras frågan om utgiften är en gåva, en personlig levnadskostnad eller är affärsmässigt motiverad. I utredningen hänvisas till den praxis som har utvecklats sedan tidigare. I utredningen framgår också att den praxis som finns avseende gränsen mellan sponsring och gåva har medfört ett restriktivt synsätt på vad som ska bedömas vara tillräckliga motprestationer (s. 82).

Praxis har för mindre företag varit att erhålls en motprestation motsvaras avdraget av dessa utgifter. Resterande del av utgifterna har ofta inte ansetts vara avdragsgilla. Har ingen motprestation erhållits har det ansetts vara en personlig levnadskostnad eller gåva. Srf konsulternas uppfattning är att den praxisen inte kan ge vägledning i frågan om utgiften är affärsmässig eller inte i den nya regleringen som är avsedd att öka avdragsutrymmet.

Förutsättningarna för dessa fåmansföretag är annorlunda mot de förhållanden som belyses i utredningen. Dessa företag har ofta inte möjlighet att ingå längre och större sponsringssamarbeten, utan snarare handlar det om sponsring av den lokala idrottsklubben eller ett lag i en förening. För dessa företag kan utgiften vara affärsmässigt motiverad för det ökar anseendet för företaget i stadsdelen eller på orten. Det noteras även i utredningen att boende i ett visst område utgår från att det lokala företaget ska sponsra föreningen eller

ungdomsidrotten. Detta även om anställdas eller ägarens barn spelar i föreningen. Srf konsulterna anser därför att problematiken för fåmansföretag behöver belysas ytterligare.

Beviskrav bör sänkas

Enligt den föreslagna lagtexten ska utgifter för att förbättra eller upprätthålla näringsverksamhetens anseende dras av. I detta ligger ett krav på att den skattskyldige ska kunna göra sannolikt att utgifterna syftar till att förbättra eller upprätthålla näringsverksamhetens anseende i de fall någon motprestation inte erhålls. I utredningen framgår att dessa effekter kan komma att ske först på sikt samt att även indirekta effekter ska beaktas (s. 85).

I utredningen lyfts också frågan om beviskravet. Slutsatsen är att det inte är lämpligt att ha ett särskilt beviskrav för sponsring eftersom det skulle innebära en skillnad mot andra typer av marknadsföringsutgifter.

Enligt Srf konsulternas uppfattning är det unika med dessa sponsringsutgifter som avses att regleras i 16 kap. 11 § IL att någon motprestation inte erhålls. Det som erhålls är ett värde, en subjektiv uppfattning, där både direkta och indirekta effekter kan beaktas. Som ett exempel lyfts i utredningen att sponsringen kan bidra till att lokalbefolkningen väljer att stanna kvar som kunder och arbetskraft i ortens företag, vilket kan gynna en sponsor som är verksam på orten (s. 84).

Effekterna av dessa utgifter är svåra att mäta och värdera. Det är en subjektiv bedömning utifrån företagets perspektiv vad den önskvärda effekten är med sponsringsutgiften. Därför anser Srf konsulterna att det inte är lämpligt med ett högt beviskrav för avdragsrätten för en utgift som ska värderas eller resultera i en subjektiv uppfattning.

Frågan är hur Skatteverket och domstolen på ett kvalitativt och rättssäkert sätt ska kunna bedöma det affärsmässiga värdet av en utgift för att förbättra eller upprätthålla näringsverksamhetens anseende. Detta talar ytterligare för att beviskravet behöver sänkas för att upprätthålla förutsebarheten och rättssäkerheten.

Vidare skulle en sänkning av beviskravet göra det möjligt att särskilt beakta förhållandena hos fåmansföretag. Srf konsulternas uppfattning är att det är önskvärt, för att lagstiftningen ska få den avsedda effekten, att beviskravet sänks.

Srf konsulterna föreslår att beviskravet i första stycket i den föreslagna paragrafen sänks till "*...som har eller kan antas förbättra...*".

Stockholm som ovan

Lena Lind
VD och förbundsdirektör
lena.lind@srfkonsult.se

Therése Allard
Skattejurist
therese.allard@srfkonsult.se

Srf konsulterna är branschorganisationen för verksamma konsulter inom redovisning, lön och affärsrådgivning. Vi erbjuder professionell utveckling genom auktorisation och utbildningar för redovisnings- och lönebranschen.

Srf konsulternas förbund grundades 1936 och har sedan dess drivit en kontinuerlig branschutveckling samt arbetat för att höja kvaliteten och kompetensen hos våra medlemmar. Vi har i dag 6 500 medlemmar, varav drygt 3 500 är Srf Auktoriserade Redovisningskonsulter och Srf Auktoriserade Lönekonsulter. Våra medlemmar hjälper varje dag omkring 300 000 svenska och utländska företag med stöd och rådgivning.